

Fiftende et let, hurtig virkende og ikke for betøsteligst Middel til at hindre Indgreb i velerhvervede Rettigheder, idet Billighed taler for, at den Fornærmede sættes istand til uforstyrret at nyde sin Ret, uden at være udsat for at paaføres Tab. Det maa vel mærkes, at den Tid, hvori Fiskeren skal tage Indtægten af sine Anstrængelser og sine udgivne Penge, ikke er saa lang, at han kan taale noget langvarigt Indgreb i samme. Nalegaardsskifteriet f. Ex. er kun rigtig i Gang i et Par Maaneder og i denne Tid endda kun, naar visse Betingelser med Hensyn til Vind og Vejrs, Mørke o. a. ere tilstede. Naar nu en Fremmed i denne Tid kaster sig ind paa den Berettigede med sine Russer o. s. v., da hjælper det denne kun lidet, at han, efter at Fisketiden er endt, faar en Dom for, at den Paagjældende har været uberettiget hertil. Fiskene komme ikke mere tilbage i det Aar. Vi have derfor optaget det i Lov af 29. Decb. 1857 § 43 antydede Retsmiddel og givet det nogle nærmere Bestemmelser for at gjøre det mere praktisk anvendeligt og virksomt. Vi mene, at det bør overlades til Politimesteren at afgive foreløbige Kjendelser angaaende Optagning af udsatte Fiskeredskaber eller Standsning af Forberedelser til et Fiskeriforetagende, hvor der klages over, at saadant indeholder et Indgreb i anden Mand's Ret, saaledes dog at Retsspørgsmaalet strax af Vedkommende bringes for Domstolene. Det maa selvfølgelig bero paa et Skjøn af Politimesteren, om han anser Vedkommendes Ret og Indgrebet i denne for tilstrækkelig godtgjort, og om han finder det rimeligt, at Klageren stiller Sikkerhed for at faa det foreløbige Retsmiddel anvendt. Bestemt Regel i saa Henseende kan naturligvis ikke gives. Det kan kun siges, at, naar det er klarlig godtgjort, at det paalagde Fiskeri indeholder et Indgreb i en Andens Ret, bør Politimesteren forbyde det, uden at der afkræves den Berettigede nogen Sikkerhedsstillelse. Naar det derimod er utvilsomt, at Klagen er ubegrundet, bør Politimesteren vægre sig ved, endog om Sikkerhedsstillelse bydes, at affige den begjærede Kjendelse. I alle mellemiggende Tilfælde, der naturligvis ville være de hyppigste og derfor ere de praktisk vigtigste, maa Politimesteren handle efter Skjøn og Conduite. Vi formene dog, at der i Almindelighed vil være mere Fjæle til at affige en Forbudskjendelse, naar behørig Sikkerhed stilles, end til at nægte Klageren det begjærte Retsmiddel, da den Sigtede, hvis Sagen ved Domstolene gaar Klageren imod, vil have Sikkerhed mod pekuniært Tab i den Sum, som Klageren har deponeret, hvorimod Klageren, hvis Domstolene give ham Medhold, ordentligvis ikke bagefter vil kunne faa sit Tab dækket.

Ligesom det er stemmende med almindelige Regler om Embedsmænds Ansvarlighed for deres Embedshandlinger, saaledes er det ogsaa nødvendigt, naar Politimesteren skal kunne staa frit i Udøvelsen af den ham i nærværende § overdragne Myndighed, at der ikke kan paalægges ham Erstatningsansvar, fordi hans Kjendelse af Domstolene bliver tilfidesat, idet han ved Kjendelsens Afvigelse er gaaet ud fra andre faktiske og retlige Forudsætninger, end Domstolene finde grundet.

Med Hensyn til Slutningsbestemmelsen om Gebyrfrihed m. v. henvises til Lov 29. Decb. 1857 § 43, idet det tilføies, at Gebyrfriheden er nødvendig, for at Retsmidlet skal kunne blive til almindelig Nytte for de Fiskeridrivende, baade de fattige og de velhavende.

§ 78. Denne Paragraf er nærmest fremkaldt ved et Forslag af Limfjordskontrollen og medundertegnede Noerksgaard, der af egen Erfaring veed, at det, naar man opdager og anholder et ulovligt Fiskeredskab, ofte er meget vanskeligt at finde, hvem der ejer samme, idet Ejeren gjerne opgiver Redskabet, som kun har ringe Værdi, for at undgaa Tiltale og Multt, naar han blot ikke skal berøves Brugen af sin Tolle eller Baad. Da denne derimod er ham nødvendig til Fortjættelsen af hans Virksomhed, vil han nok melde sig, hvis den beslaglægges, for at faa den udleveret; og ligeledes, hvis Redskabets Ejer ikke tillige er Ejer af Baaden, vil den Sidste nok drage Omsorg for, at Dvertræderen udfindes, for at han kan faa sin Baad frigjort. Dette gjælder selvfølgelig ikke om betøstelige Fiskeredskaber, der ere dyrere end selve Baaden; men det er overhovedet gavnligt, naar Loven som almindelig Regel foreskriver, at det tillades Politiautoriteterne at anholde og lægge Beslag paa selve det Fartøj, hvori det ulovlige Fiskeredskab findes. En saadan Foranstaltning er, naar Hensyn tages til, hvor vanskeligt det er at komme efter Dvertrædelser af Fiskerilovgivningingen, efter Udvalgets Formening i høj Grad anbefalelsesværdig.

§ 79. Det er billigt, at der ved denne Bestemmelse, der er optagen efter Lov 29. Decb. 1857 § 46, gives Kontrollens Personale, der maa føre et vidt omflakkende Liv, en Bempelse, for at der ikke skal voldes dem større Ophold eller gjøres dem mere Afbræk i deres Pligters Opfyldelse end nødvendigt, naar Sager føre det med sig, at de skulle aflægge Ed; det vil derhos tjene til flige Sagers hurtigere Afendebringelse, naar den Paagjældende kan aflægge Eden paa det Thing, som er nærmest det Sted, hvor hans Rejser have ført ham hen, uden at have nødig først at vende tilbage til sit Hjemsteds Børnething. Paa den anden Side er det retfærdigt, at der gives den Sigtede, der kan bo langt fra det til Edsaflæggelsen bestemte Sted, tilstrækkeligt Varsel til at give Møde, hvis han vil paahjøre den.